

ЕВАНГЕЛЬСЬКА ПРАВДА

УКРАЇНСЬКА ЕВАНГЕЛЬСЬКО - РЕФОРМОВАНА ЦЕРКВА

Чи є ми гарячими для Бога?

Я знаю діла твої, що ти не холодний, ані гарячий.

Якби то холодний чи гарячий ти був!

А що ти літєлий, і ні гарячий, ані холодний,

то виплону тебе з Своїх уст...

Об'явлення 3:15-16

Слова, які ми щойно прочитали, не є приємними, це певна критика для людей, які у своєму служінні Богу є ні холодними, ні гарячими. Ці слова були написані перш за все для церкви в місті Лаодикія, для першої християнської церкви, яка була в ті часи. Але читаючи ці Слова Господні, ми повинні задати собі ті ж самі питання, які були поставлені тим християнам. Ми з вами також повинні перевірити наше служіння Богу, чи відповідає воно тим вимогам, які поставив для нас Господь, чи, можливо, ми також схожі на тих опосередкованих християн, які жили в Лаодикії, яким фактично Господь не дуже був потрібен, а поклонялися вони Богу лише за традицію, чи через якусь моду. Тож розмірковуючи над цими віршами, перевіримо наші серця, подумаємо більше про наше служіння Господу.

Що ми знаємо про церкву в місті Лаодикія і про послання до неї? Церква в місті Лаодикія справді заслуговувала критики. В неї не було навіть чим пишатися в духовному плані. Господь її не сказав жодного слова похвали. І читаючи таке послання знову ж таки стає сумно за цю церкву. Церква в Лаодикії також думала, що живе – вона могла пишатися багатьма матеріальними речами, але в духовному плані в неї нічого не було.

Знаючи ці всі гордості членів церкви в Лаодикії, Господь використав їх проти самих же лаодикійців, показуючи їх духовну злиденність. Ісус починає Свого листа з дуже хорошого порівняння, прирівнюючи служіння церкви в Лаодикії, та і самих її членів, до теплої води, яка викликає нудоту. Діла і церковне життя цієї церкви було ні холодним, ні гарячим, тому Господь каже, що виплуне її з уст Своїх.

Цікавим є тут також те, що питна вода надходила в Лаодикію з джерела за декілька кілометрів по підземній трубі, проте поки вона доходила до самого міста, то нагрівалася і була не гарячою, але і не холодною. Ісус і цей типовий для міста приклад використав аби показати його духовний стан. Такий стан церкви справді був сумним. Холодну воду приємно пити, гаряча – зігріває, але літєла – викликає нудоту, тому непридатна для споживання. З ділами, які були в цій церкві, і особливо з вірою, є те саме – якась така невизначеність, не те і не те. Тому у словах Ісуса і є оклик: о якби ти була або холодна, або гаряча!

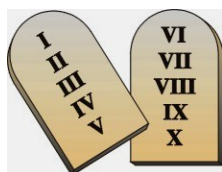
Давайте подивимося, яким буває холодне, літєле і гаряче служіння Богу, а потім перевіримо наше життя, які ми є християни.

Що означає бути холодним для Господа? Ви колись торкалися мертвого тіла людини? Яке воно є, тепле, чи

проповідь

ст.1-2

„10 Заповідей” -
чи знаємо і чи виконуємо

ст.3

Історія Благосілля

ст.4-5

Сутність святих

ст.6-7

Табір УЄРЦ

ст.8-9

Табір – під покровом
Всевишнього

ст.10

Дитяча
сторінка

ст.11

Новини УЄРЦ

ст.12

холодне? Звичайно, холодне, адже в ньому перестала циркулювати кров, перестало битися серце, тому тіло є холодним. Холодним у своєму служінні для Бога є той, хто взагалі не хоче нічого знати про Господа, хто переслідує і зневажає християн. Це є атеїст, який своїми діями служить не Богу, а сатані. Така людина просто мертва для Бога. В неї нема жодної ознаки життя, і така людина не може мати спасіння. Як ви думаєте, чи є такі люди сьогодні у наш час?

Тепер подумаймо, чому багато так званих християн теплі у своєму служінні Богу, і взагалі, що це означає бути літєплим для Господа?

Стан "теплоти" можна визначити у такий спосіб, коли людина знає своє покликання перед Богом, але нездатна знайти в собі сили, чи просто не хоче виконувати це покликання. Така людина також може розуміти свої обов'язки в житті церкви, але не зацікавлена в тому, щоб їх виконувати. Вона знає, що може допомогти у тому чи іншому служінні, але лінується за це братися.

Будучи "теплю", людина крізь пальці дивиться на читання Біблії, тому що "теплота" притупляє почуття духовного голоду. Будучи "теплю", людина майже не молиться. Вона не відчуває потреби в щохвилиній присутності Бога. Така людина лише час від часу відвідує дідлії уроки та богослужіння, у неї є набагато цінніші заняття, які вона може робити в цей час – і погуляти в природі, чи взятися за якісь нікому не потрібні буденні клопоти, і таке інше.

Людина може розуміти, що буде покарана за свої зріхи, але не серйозно ставиться до цього. У такому стані людину вже не хвилюють інші, які гинуть без Бога. Такі "теплі" людині байдуже, що відбувається в її громаді, байдуже свідчення членів церкви про те, як Господь спас їх. Такі людині байдуже та робота, яку робить церква для навернення нових людей. Ця "тепла" людина лише називає себе прихожанином певної церкви, але збикала щоб лише їй служили, сама ж бо послужити навіть і не думала. "Теплому" християнину досить того, аби час від часу відвідувати церкву, чути проповіді і спів інших, дачити активність дітеї (навіть своїх власних), а також молоді в церкві і багато іншого. Це все стає для людини не служінням для Бога, а хорошим проведенням часу, що рівноцінне сходити в театр чи на якийсь концерт.

Такий подвійний стан, така двоєдушність дуже погана в церкві. Найгірше те, що такий стан дуже типовий в багатьох людей сьогодні, не лише в якійсь окремій церкві. Такий "теплі" стан служіння Богу є у багатьох людей, у всіх без винятку громадах. Такі люди кажуть, що є набожні, але їхня набожність не виходить за межі церковного приміщення. Половину серця вони віддали Богу, а іншу половину для світу, з одного боку вони християни, а з іншого – язичники.

Головна проблема євангелізації полягає не у ворожості до християнства – можливо, це було б навіть краще, – а в тім, що для більшості християнство і церква перестали мати якесь значення, настала свого роду апатія. Таким людям однаково, чи є церква, чи її немає.

Брати і сестри, чи ці слова не сказані, дуба, про вас? Чи не є і ви такими у вашому служінні Богу?

Якось в одному селі загорілася церква і багато людей приблизно гасили пожежу. Серед цих людей священик помітив одну людину, яка практично ніколи не дувала на службах, і питає його: "Чому ж ти раніше не був, а тільки тепер на пожежі". На що ця людина відповіла: "Якби ваша церква так

само
горіла в духовному
сенсі, я ходив би
постійно". Це справді
дуже
хороший
приклад і дуже
хороший докір не
лише якійсь окремій
церкві, це хороший
докір всім церквам, і
особливо тим людям,
які ходять до
церкви.

Христос стукає у двері твого серця

Чому в нас дуже мало таких людей, які з гарячим серцем могли б працювати для Господа? Чому для багатьох з нас важливіші якісь буденні клопоти: садження городу, приготування, гості, чи ще щось саме поді, коли є дідлії урок, або богослужіння? Від церкви можна робити дуже багато місій та євангелізацій, дідліїх уроків та молитовних годин, уроків для дітеї та молоді. Все це потрібно робити, але чому серед нас дуже мало таких ініціативних людей, які горіли б бажанням служити Богу, серця яких були б гарячими, а не літєплими? Чи є такі люди серед нас?

Тепер подумаймо над тим, що означає «бути гарячим» для Господа? Коли в людини гаряче серце, вона справді буде горіти бажанням прославити Бога, служити Йому своїм життям, талантами, можливостями і таке інше.

Чи горить ваше серце бажанням служити Богу? Чи є гарячими ваші діла і ваше життя? Подивіться на себе з боку і скажіть, якими ви є – холодними, гарячими чи літєплими? Який стан вашого серця і наскільки ви любите Бога?

Брати і сестри, це справді хороші питання і певна критика для кожного з нас. Якщо ви любите футбол, ви знаєте майже все про нього, горите бажанням ще більше дізнатися про нього, дізнатися який рахунок того чи іншого матчу. Або ж якщо ви любите дивитися якийсь серіал, ви знаєте всіх персонажів, і не пропустите жодної серії. Коли ви любите слухати музику, ви будете знати назви пісень, груп і таке інше. Всі ці приклади забили раз доводять, що ви любите щось, і горите бажанням дізнатися про це більше.

Але чи любите ви настільки ж Бога? Чи горите ви бажанням дізнатися про Нього більше? Коли ж ви пропустите якийсь серіал, чи результат матчу – це для вас буде відом, але коли ви пропустите богослужіння, чи дідлії урок – для вас чомусь то не є проблемою. Чому для вас Господь є на якомусь десятому чи двадцятому місці? Чому не видно того гарячого бажання дізнатися про Нього більше, служити Йому, розповідати про Нього і жити для Нього? Чому ж тоді ми називаємось християнами, коли Бог у нас не на першому місці?

Саме до кожного з вас Господь звертається словами з 20 вірша: «Ось Я стою під дверима та стукаю: коли хто почує Мій голос і двері відчинить, Я до нього ввійду, і буду вечєрати з ним, а він зо Мною.» Відчинімо наші серця для Господа, нехай Він допоможе нам горіти любов'ю до Нього, служити Йому. Нехай саме Господь буде на першому місці у нашому житті. Нехай Дух Святий вам допоможе бути гарячими у нашому житті як християн. Нехай він розтопить наші холодні серця і допоможе у нашому житті як християн бути дійсно гарячими.

Мурза В.В. настор УЄРЦ

Шановні читачі. Ми з вами закінчили докладне вивчення Символу віри, вивчали також і молитву «Отче Наш», а з цього номеру газети ми приступимо до вивчення 10 Заповідей Господніх.

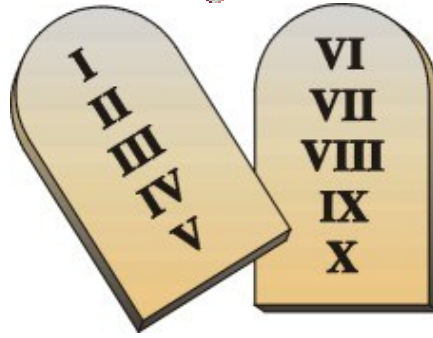
Перед тим, як перейти до пояснення Заповідей, передусім потрібно розібратися з функцією Заповідей в християнському житті. Одні люди намагаються виконувати їх, щоб заробити цим самим милість і спасіння у Бога. Інші стверджують, що з приходом Ісуса заповіді відмінилися і їх не потрібно виконувати. Насправді це два хибні підходи до Заповідей. В дійсності, як Слово Господнє нам говорить, спасіння можливе тільки через віру в Христа Ісуса. А Заповіді Господні показують дітям Божим як Отець хоче, щоб Йому служили. Дуже стисло і ясно він змальовує той стиль життя, який радує і шанує Його. Через виконання Заповідей ми показуємо Богу вдячність за те спасіння, яке ми вже маємо через Ісуса. Закон 10 Заповідей встановлює зразок добрих справ, які ми, християни, повинні робити. Закон показує нам, як ми повинні жити життям вдячності. Він підсумовує для нас Божу волю. Він також направляє нас до Христа тому, що кожен раз, коли порушуємо його в цілому чи частково, ми знаємо, що є Той, хто виконував його повністю і заплатив за наші гріхи.

Якщо уважніше вивчати цей закон, то можна побачити, що він складається з преамбули або вступу, а далі йдуть десять заповідей. Перед тим, як дати коротку характеристику кожному із цих законів, зупинимось на хвилинку і розглянемо преамбулу. Цей закон не має на увазі придушити чи вбити радість Божих людей. Він даний від Бога, великого Визволителя. Тільки після того, як Бог звільнив їх від рабства в Єгипті, Він уклав Свій заповіт з ними і поставив певні вимоги перед ними. Ці вимоги повинні були оберігати їх в заповітній єдності з Господом. Їх ціль завжди була позитивною, навіть якщо деякі умови були і негативними.

Тепер перейдемо до пояснення Першої Заповіді. Вона звучить так, "Хай не буде тобі інших богів переді Мною." На питання: «Чого вимагає від нас Господь в першій заповіді?», гейдельберзький катехізис дає таку відповідь: «Щоб я, не бажаючи піддавати небезпеці своє спасіння, уникав та остерігався всякого ідолопоклонства, чаклунства, забобонних обрядів і молитов до святих або до інших творинь. Щоб я щиро визнавав єдиного істинного Бога, надіявся лише на Нього одного, лише від Нього очікував усіх благ з покорою та терпінням, любив Його, боявся Його і шанував Його всім своїм серцем. Одним словом, щоб я швидко відмовився від всього, ніж пішов супроти Божої волі.

Але якщо про нашого Бога говорити легко, то не завжди так легко жити згідно сказаного. Якщо розглянути Ст. Заповіт, то можна зустріти різні приклади поступків, які применшують виняткове поклоніння, служіння Господу. Там завжди мало місце ідолопоклонство (Вих.32:1-6). Були ритуали чаклунства (Повт.18:9-14) і вішунства (1Сам.18:8). В наш час існує ще і звернення до святих. Інші вірять в гороскопи тощо. На іншому рівні, хіба дехто не поклоняється своєму добробуту, владі, соціальному положенню, улюбленим заняттям чи спорту? В них немає часу поклонятися Господу тому, що відбувається якась особлива гра і вони "мусять" подивитись чи відвідати її. Воістину, полігамія живе сьогодні, так само як і ідолопоклонство. Вони просто трохи змінились.

Але що таке ідолопоклонство? Катехін відповідає на це питання так: «ідолопоклонство - це сподівання на щось, що ми маємо або винайшли, замість чи поряд зі сподіванням

на єдиного істинного Бога, Який відкрився нам у Слові Своему.»

Підсумувавши це все, можна сказати, що ця Заповідь вимагає від нас поваги до Бога "Номер Один" в нашому житті. Вона закликає нас ставити Його перед нами і над нами, нашими сім'ями, нашою власністю, нашим часом. Саме Він повинен бути головним в кожній часточці нашого життя.

Як все це відрізняється від поглядів багатьох людей! Сьогодні популярним є поняття, що Бог і релігія є справою приватного, або Недільного життя. Нібито Богові не повинно бути місця в таких сферах як політика, економіка, соціальних справах, навчання. Все це є сферою діяльності людини і Богу там нічого робити. Яке це безглуздя! Бог - це Життєдавець, Ісус Христос, це Викупитель всього життя, а Дух Святий, це Очиститель всього життя. Говорити, що певна частина мого життя є особливою і належить Богу, а інша має інший характер і належить мені, не є правдоподібним. Бог створив нас цілісно. Коли ми приходимо у віру, Бог переробляє нас цілком. Бути студентом і визнавати Бога в своєму серці, кімнаті, в своїх молитвах, але не визнавати Його в навчання, абсолютне протиріччя. Бути політиком і поклонятись Богу по неділях, а по понеділках підтримувати нові закони - приводить до конфлікту з Його волею, це абсолютно не послідовно.

Істинно, Слово каже, що такий дуалістичний підхід є необґрунтованим. Якщо Бог є Творцем всього, а Ісус Христос є Господом всесвіту, то жодна частина життя і жодна діяльність не можуть бути за межами Його влади і контролю. Всі творіння покликані хвалити і возвеличувати Його.

Поговоривши про негативну сторону Першої Заповіді, виникає запитання: "А яка ж тоді позитивна?" Ми знаємо, як ми її порушуємо, а як ми повинні намагатися виконувати її? Нам потрібно розпочати з визнання "єдиного істинного Бога" (Єр.17:3). Це включає в себе довіру до Нього (Єр.17:5,7), покірність Йому (Пс.5), очікування добра від Нього (1 Пет.5:6), любов до Нього (Мт.22:37), страх і повагу до Нього (Прип.1:7), хвалення Його (Мт.4:10).

Запитання.

1. Де були дані 10 Заповідей? (Вих.19) Коли вони були дані? Як вони далися? Кому вони були дані?
2. Що говориться у підсумку закону? (Мтв.22:37-40)
3. Чи дійсні 10 Заповідей ще сьогодні? Як тоді ми їх виконуємо?
4. Пояснить 2 Івана 6 а.
5. Чому Закон 10 Заповідей читають на богослужінні?
6. Як розділяють заповіді католики і лютерани?
7. Яке основне вчення лежить в основі першої заповіді?
8. Яким чином 1 Заповідь є основою, на якій тримаються всі решта? Чому Господь поставив її на перше місце?
9. Назвіть людей, які не покладали своєї надії на Бога? (Бут.12:10-20; Рут.1:1-2; 1Цар.11) Назвіть тих, хто покладали свою надію на Всевишнього? (Буття 12:4; 1Сам.24:15; Гал.1:16-17; Євр.11)
10. Назвіть фальшивих божків, яким служив Ізраїль? Чи є ті фальшиві божки ще сьогодні, яким ми не повинні служити? Назвіть їх.
11. Яке питання задав багатий юнак Господу? (Мтв.19:16) Що відповів Ісус? (Мтв.19:17-19) Чому юнак пішов засмучений? (Вірш 22) Яке відношення має ця історія до першої заповіді?
12. Гріх проти першої заповіді інколи називають "перелюб", чому?

Чи згасло світло Слова Божого в Європі?

Центр Флоренції був заповнений різного роду діяльністю. Найбільш зайняте місто в Італії, окрім Риму, нагадувало собою мурашник. Центром міста пробиралася група рицарів, які поспішали в собор святої Марії. Що особливого було в цій групі людей? Вони були хрестоносцями. Щойно повернувшись зі Святої Землі, вони поспішали до храму пожертвувати святі реліквії для єпископа. Звичайно ж, за хорошу винагороду. Але згодом вони з'ясують, що церкви і монастирі по цілій Європі заповнені такими ж реліквіями, кожна з яких претендує на унікальність.

По іншій вулиці того ж міста, вздовж будинків багатих торговців, пішов рознощик. На хвилинку зупинився, щоб поправити тяжку корзину, яку він ніс на своїх плечах. Зупинившись біля другого будинку, він постукав у важкі бронзові двері. Йому відкрила молода служниця. „Чи є вдома господарка цього будинку?“ - запитав він, - „Заходьте в середину, вона чекає на вас“, - відповіла вона.

Незабаром рознощик опинився у великій кімнаті перед господаркою. Служниця повернулася до іншої кімнати. Рознощик зняв з плечей важку корзину, поставив її на підлогу і відкрив кришку. Дружина торговця сіла біля столу і з нетерпінням чекала щоб чоловік показав їй коштовності, які знаходяться в цій корзині. Рознощик розгорнув свиток, в якому знаходилося два прекрасних дорожочинних каменя. Затим він дістав різнокольорову шовкову тканину. Після цього він показав яскраве срібне намисто, золоті каблучки і браслети найкращих майстрів. Звичайно, вона не змогла купити всі коштовності розкладені на столі, але її очі сяли із захопленням. „Я куплю 2 перших дорожочинні камені, які ти мені показав -

сказала вона - Чи маєш ти ще щось для нас?”

- Так, моя леді, я маю коштовності, які набагато цінніші за будь що, що ви купили від мене. Я хочу вам показати їх, але ви мусите пообіцяти, що ви не розповісте управителю, - прошепотів чоловік.

- Даю тобі слово. Я господарка цього будинку, і мені вирішувати, кого запрошувати у мій дім, а кого ні. Покажи мені цей крам.

- Мадам, я маю для вас перли, які не мають ціни. Проте, я даю вам це безкоштовно. Кожен, хто отримує цю перлину, навчиться любити Бога, як ніколи раніше.

Рознощик дістав з dna корзини маленьку книгу, відкрив її і прочитав: „Побачивши натовп, Він вийшов на гору. А як сів, підійшли Його учні до Нього. І, відкривши уста Свої, Він навчати їх став, промовляючи: «Блаженні вбогі духом, бо їхнє Царство Небесне...» Він читав італійською.

„Це Біблія?“ - запитала леді пошепки - Це значить, що я можу читати її самостійно?”

„Це лише частина Біблії - Євангелія,

мадам. Тут ви можете прочитати про роботу Ісуса і слова, які Він говорив“. Рознощик прочитав ще декілька віршів. Час за часом він зупинявся і пояснював прочитані слова. Жінка слухала з подивом, в її вухах дзвеніли слова, які вона ще ніколи не чула. Рознощик продовжив читати, але вже з певним ваганням, боячись що леді звинуватить його в ересі. Але коли він відчув, з яким захватом ця жінка слухає, він згадав про церковних єпископів, які так довго утримували Слово Боже від людей, що вони Його практично ніколи не чули.

Згодом рознощик пішов. Ніхто не бачив коли він пішов і куди. В домі багатого торговця жінка годинами сиділа в своїй кімнаті, читаючи буклет. Спершу її серце трепетало так, як нібито вона робила щось дуже погане. Але рознощик запевнив її: „Це є Слово Боже, кожен повинен прочитати Його. Ви також, ось чому ми переклали Його італійською“. Це справді була надзвичайна коштовність.

Подорожуючи Італією, рознощик зустрічав багато людей. Де б не бував, він поширював найбагатіше Слово Боже. Одні люди приймали його, як давно втраченого друга, інші звинувачували в ересі, скаржачись на нього владі.

Рознощик був членом групи віруючих християн, які називалися вальденцями, на ім'я багатого французького торговця Петера Вальдо. З Божою милістю він зрозумів, що римо-католицька церква вводить людей в оману, утримуючи від них Слово Боже. Він продав все своє майно і роздав гроші для бідних. Разом з послідовниками він почав проповідувати Євангелію. Подорожуючи по двох, вони обійшли південну Францію та північну Італію, закликали людей наслідувати їх приклад у наверненні і послуху до Бога.

Він переклав Біблію французькою та італійською мовами. Послідовники продовжували його роботу, ризикуючи власним життям. Рознощики робили інше: подорожуючи з міста в місто, вони „продавали“ Біблії. Особливо в Італії, недалеко від папських володінь.

Рука святого - одна з реліквій

Закрита Біблія

Коли Папа почув про діяльність послідовників Петера Вальдо, він дуже розлютився. Він вважав, що звичайні люди, миряни, не повинні читати Біблію, і навіть цікавитися нею. Таку роботу потрібно припинити! Саме тому Папа видав указ, в якому людям дозволялося читати тільки ту частину Біблії, яка була затверджена єпископами. Багато єпископів порозуміли цей закон на свій лад, і застосували його по-своєму. Вони взагалі забороняли мирянам читати Біблію. Крім цього вони почали переслідувати вальденців, як єретиків. Викорінювали будь-яку згадку про їхнє існування. Римо-католицька церква досягла успіху в цьому майже скрізь, окрім Альп.

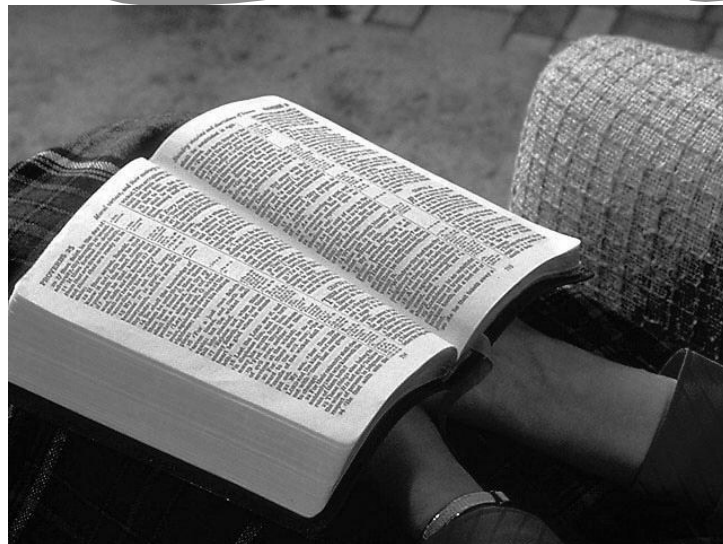
Можливо, будете здивовані, чому ніхто не відкривав Біблію під час церковних служб? Чому священники не читали нічого з Писання? Лише в деяких місцях вони це справді робили, але читали на латині, мові, якою розмовляли в римській імперії потягом перших століть християнської ери. Більшість людей в цей час взагалі не розуміла цієї мови. Саме тому священники мали б використовувати національну мову людей: французьку, італійську або німецьку, але замість цього вони завжди читали на латині. Єпископи думали, що латинська мова є кращою. Вони хотіли, щоб люди просто приходили до церкви, дивилися на реліквії, отримували таїнства, або спостерігали за гарними малюнками, намальованими на стінах та вікнах. Церква сама була дуже святим місцем! Кому потрібна була Біблія?

Темнота

Історія, яку ми вам розповіли про рознощика, трапилася кілька сотень років тому, і протягом середньовіччя церква часто применшувала важливість Слова Божого. Ситуація була настільки серйозною, що справжні християни турбувалися, аби вогонь Слова Божого не згас взагалі.

Чи залишилася римо-католицька церква такою і сьогодні? Ні. Ми зробили б серйозну помилку, якщо б дійшли до такого висновку. Багато помилок було виправлено. Фактично папа Іван Павло II вибачився за переслідування Вальденців та інших. Але пам'ятаймо, що велика реформація була справді необхідною. Ви повинні зрозуміти, які помилки в церкві виявили Лютер, Кальвін та інші. Тому хочемо підсумувати найбільш важливі проблеми перед реформацією:

- прощення гріхів і життя вічне не було безкоштовним даром Бога. Церква вчила, що ви маєте заслужити це через виконання добрих справ, купівлю індульгенцій або через пожертвування для церкви.

- мирянам (людям, які не належать до священників, ченців або черниць) заборонялося читати Біблію. При відсутності Біблії люди звертали велику увагу на реліквії, спасаючу владу таїнств або владу святих. Той, хто ніколи не відкривав Біблію, приречений сидіти в темноті.

- духовенство (папа, кардинали, єпископи, священники) вважалися посередниками між Богом і людьми. Без священника не можна було отримати спасіння.

- римо-католицька церква мала 7 таїнств. Духовенство вчила мирян, що Божу милість та спасіння можна знайти через ці таїнства.

- людей, які не погоджувалися з доктриною римо-католицької церкви називали єретиками. Церква дуже серйозно переслідувала таких єретиків. Спеціальною „поліцією” серед ченців була інквізиція. Ченці перевіряли виконання на практиці вчення римо-католицької церкви. Тих, хто відмовлявся навертатися від ересі, карали смертною карою.

Слава Господу, полум'я не згасло

Де саме полум'я Слова Божого продовжувало горіти в Європі? Хто були ті люди, які підтримували це полум'я, щоб воно не погасло? Ми читали про те, як окремі люди, такі як Петер Вальдо віддавали все те, чим володіли, щоб лише поширювати євангелію. Ми також знаємо, що послідовники Вальдо жертвували своїм життям, щоб більше людей могло дізнатися про спасіння. Це були лише „маленькі” люди, які готували шлях для Реформації. Вони „пливли проти течії”. Так само, як і в часи Ноя, життя більшості слухачів вело до смерті, а їхні серця, здавалося, були з каменя.

(З книги «Полум'я Слова» Арко Нап, ПітерТоренвліт.
Переклад Мурзи В.В.)

Сутність свят.

Ми любимо святкувати, тому важливо розуміти сутність свят, на підставі Левіт 23. Сутність свят - радість не тільки в Біблійному розумінні. Радість Божого народу проявляється у вдячностях і вихваляннях Бога, за Його дивовижні справи, що робив Він у житті для свого народу. Подяка й вихваляння Бога проявляються не тільки в словах або в емоційному рівні. Коли ми звертаємо увагу тільки на описанні свят і забуваємо про контекст і про ціле життя народу Божого, то в нас залишається саме така не правильна уява про свят. Але це найбільше присвята людини й усього того, що вона отримала від Бога, тому що все, що ми маємо від Бога, ми одержали саме це джерело радості, що проявляється в житті Божого народу.

Це добре відображає ці свят в Левіт 23. Віддати все Богові - це головна дія свят, і не менша причина для радості, ніж справи Бога в житті свого народу. Ми часто забуваємо про те, яка більша благодать і радість у тім, що Бог з любов'ю приймає людей, справу їхніх рук і високо цінує це, незважаючи на те, що Бог ні в чому не має потреби. Звичайно, це робота Бога через жертву Ісуса Христа, хто зробив тоді й робить сьогодні людей по Своїй благодаті здатними і гідними жертвувати себе й усе, що вони мають, для слави Божої.

Через ці свят ми побачимо зв'язок Ісуса й Старим Завітом на предмет достоїнства, праведності й вічного порятунку людей. Так виконується мета й сенс життя

людини в Ісусові Христі. Це величезна, незбагненна й головна радість для істинно віруючих.

Через ці свят ми бачимо (це також благодать і честь для нас), як Бог невіддільно позв'язує Його справи з нашими справами. Це ще раз засвідчує, що Бог

створив нас не роботами, а дітьми, які відповідають за свої справи і здатні користуватися й насолоджуватися всіма дарунками Бога й плодами справи рук своїх. Без правильної відповіді, яка проявляється в справах людини завдяки великим справам Бога в її життя, свято людини в очах Бога стає огидним. (Ісаїя 1:13), тому що свято стає не щирою подякою людини, а спробою заплатити або догодити Богу. Це дуже серйозне попередження і для нас - народу Нового Заповіту.

Наступне, що ми можемо пізнати через ці свят те, що Ізраїль присвячував все своє громадське життя Богові. Вже говорилося, чому важливо все віддати, але тут ще можемо побачити наступний момент: для Ізраїлю немає поділу між мирським і духовним. Через ці свят видно, що це тісно зв'язано між собою, і не можливо відокремити одне від одного. Свят знаменують різні стадії щорічного аграрного циклу, ці видимі плоди землі. Але вони також свідчать про невидимого Бога, Його справи, які Він зробив у житті Ізраїлю в минулому, робить

сьогодні й зробить у майбутньому. Люди підносять хвалу й жертвні приношення Богові і за видимі, і за невидимі дарунки.

Тут також видно, що як віра без добрих діл мертва, так і без щирої віри в Бога наші діла стають огидними для Бога, тому правильні біблійні

навчання, доктрини не менше важливі, ніж відповідні діла, тому що "віра

від слухання" не від діл, без яких наші добрі діла втратять сутність і щирі мету - як Бог заповів. Саме за діла за роботу Бог карає людей Левіт 23:29-30!

Для того, щоб правильно порозуміти сутність свят, необхідно з'ясувати наступне: життя Ізраїлю не було важким безрадіним життям, працювати від свят до свят. Під час свят люди могли святкувати, веселитися й висловлювати свої емоції, відпочивати. Все їхнє життя було святом з Живим люблячим Богом, а свят були особливо урочистими моментами їхнього життя для особливого зміцнення їхньої віри. На сьомий день люди відпочивали - цілий Ізраїль збирався разом і через жертвоприношення й служіння з радістю дякував Богові за Його діла в житті народу, які Бог зробив, врятував у минулому, зберігає сьогодні, буде повністю виконувати Свою обітницю, коли народ Бога зійде у вічний спокій Його, про який читаємо у посланні до Євреїв 4:1-11.

Є ще три важливі моменти, на які необхідно звернути нашу увагу для того, щоб правильно розуміти суть і ціль свят, визначених Богом. Всі ці три моменти є в кожному святі: це число 7, відпочинок і священні збори. Перші два знаки говорять про повноту й вічність, якими Бог робить учасником свого народу по Його благодаті.

Число 7 число символізує повноту й виконання всієї роботи Божої (Євреям 4:3-4) і виявляється, що Бог уже на початку світу все приготував для свого народу, тільки, на жаль, народ став невартим, негідним того, щоб увійти в цю прекрасну країну.

А відпочинок, відмова людини від щоденної роботи в цей день, говорить саме про роботу Бога, про те, що Він піклується про Ізраїль і заповнює всі їхні потреби і врятує їх. Ізраїль повинен згадати, усвідомити й вірити, що Бог - їхній Творець і звільнив їх від Єгипетського рабства, що символізує рабство людини - раб сатани й раб своїх гріхів. Ізраїль повинен усвідомити ту істину, що ніякі людські достоїнства, прагнення або справи не можуть звільнити від рабства гріха й догодити справедливому гніву Божому за неслухняність, тому в найбільш напружений момент історії виходу говорить так Мойсей (Вихід 14:14). Цю величезну роботу, цю гірку чашу зміг повністю виконати, повністю випити наш Господь Ісус, це причина радості, вдячності, жертви Божого народу тоді й сьогодні. Третій момент - священні збори, які показують, що Бог вимагав тлумачити, передавати сутність свят. Така дія (жертвопринесення) або бездіяльність, які відбуваються в цей день, у такий спосіб - проповідувати діла, любов і вірність Богу.

Ці свят ми називаємо церемоніальним законом. По-перше, це суперечить нашій логіці адже, одночасно свят і закон, за порушення якого Бог знищить людину, як читали у віршах 29-30. На це коротко можна відповісти і словами Ісуса: Лука 11:23. Іншими словами, хто з Богом не хоче святкувати, радіти й веселитися, тим, що Він учить і дарує нам, той буде плакати й скреготати зубами. Іншого варіанта для нас не існує, щодо цього наш Бог дуже категоричний.

По-друге, ми називаємо їх церемоніальними, тому що вони свідчать про роботу Христа без нашого відношення або дії, як Він виконав наш порятунок, і про те, що це завершиться повністю, коли Ісус вдруге прийде і буде судити живих і мертвих (нижче ми докладно розглянемо, як ці свят говорять про це). Тому нам не треба закони виконувати так, як виконував народ Бога до приходу Христа. Тому що Ісус прийшов і врятував нас, розкрив для нас волю Бога, про яку свідчили ці свят до Христа. Про це

сьогодення - хто є Христос.

Ми по-іншому ставимося до 10 заповідей, які називаємо моральними законами. Незважаючи на те, що наш Господь виконав замість нас і ці закони, саме ці закони вимагають смерті того, хто зовсім не може їх виконати. Тому Ісус жив як ідеальна людина згідно до цих 10 заповідей, і вмер замість нас, зазнав кари, на яку ми справедливо заслуговуємо. Але ці заповіді протилежно церемоніальні законам у тому, що вони мають пряме відношення до наших справ, наших сердець. Тому, що Господь тоді й сьогодні хоче записати ці заповіді у наші серця, як говорить про це Писання. Таким чином, Господь тоді й сьогодні змінив і змінив свій народ, і підготує його повністю ввійти у вічний спокій Бога.

7 свят описаних у Левіта 23. Їхнє число вже говорить про повноту і їхній основний зміст - узагальнити повну роботу Бога від створення, й закінчуючи другим приходом Ісуса.

1. Свято 7-го дня, 1-3 вірші, сутність цього свята - відпочинок, ми вже говорили про це. Це свято займає головне місце серед свят і відділено від інших свят, це видно з наступного:

- по-перше, свій окремих вступ має 2-й вірш, а 4-й вірш вступ всіх інших свят.
- по-друге, це свято унікальне тим, що воно єдине, яке узагальнює всі діла від початку створення, до повного вічного спокою.
- по-третє, цей закон містить 10 заповідей, тому ми повністю намагаємося виконати це у неділю, оскільки воно стосується нашого життя. Бог учить, записує в серце свого народу, готує нас вічно святкувати з Ним.
- по-четверте, в цей день не приносяться жертви, не проводяться ніякі церемонії. Це свято говорить ще про звільнення з єгипетського рабства, на перший погляд це має більше значення для ізраїльтян, ніж для християн. Для тих, хто дійсно брав участь і бачив цю подію ближче, для наступного покоління як і для християн, це означає дію Бога в історії свого народу, яку треба згадати для зміцнення віри в Бога.

2. Великдень й опрісноки:

вірші 4-8. Для Ізраїлю й для нас, християн, сьогодні у більшості, як бачили, має значення однакове, тільки перебуваємо в різних стадіях його виконання. Значення цього свята відомо нам найбільше. Описане в 12 главі книги Вихід. Уразив Господь всіх первістків у землі Єгипетській, і так Бог змусив фараона відпустити Ізраїльський народ, який був його рабом. Тут нам стає зрозумілим, що мова йде про

говорить Павло до Колоссян 2:16-17. Тінь тіла не може претендувати на визнання.

Іншими словами: тінь як прообраз, що втрапить своє значення, коли проявляється

Первістка Бога Христа, який вмер замість нас, щоб змусити сатану відпустити Божий народ. Символ крові про кров Христа говорить. Хліб без закваски, це життя без гріха, тому що закваска символ гріха в Біблії. Господь очистить свій народ.

3. Наступне свято - це вознесіння першого снопа: вірші 9-14.

Перше значення цього свята - подяка Богові за врожай, за те, що годує, й у такий спосіб зміцнює і зберігає їхнє життя. Але тут також іде мова про вічне життя, дароване Божому народу через Христа, хто є первістком з воскреслих - 1 Кор. 15:20-23.

4. Після 50 днів минулого свята вознесіння першого снопа святкується подяка за жнива: вірші 15-22. Тут мова йде не тільки про жнива але і про духовні жнива, про П'ятидесятницю. Цікавим моментом тут є те, що в цей день хліб повинен готуватися із закваскою. Це говорить про те, що Бог приймає свій народ таким, яким він є, як грішників і буде через них страждати, тому приймайте й не забувайте про бідних, нещасних людей: вірш 22.

5. Свято труб: вірші 23-25. Ізраїль згадував, як стіни Єрихона впали, коли Бог наказав їм сурмити. Ми знаємо із книги Об'явлення про 7 труб, про останній суд Бога.

6. День очищення: вірші 26-32. Народ Божий не буде засуджений, тоді здійсниться їхнє повне очищення, досконалість, яке в цьому житті неможливе й не дано.

7. Складніше за все визначити значення свята кушів. Пальмові й інші погони, свідчать про повну перемогу Царя Царів, про

це читаємо в Об'явленні 7:9-12. Бог велить народам жити в наметі - це спосіб життя Ізраїлю після виходу з Єгипту. Цей момент не говорить про райський вічний спокій, незважаючи на те, що врешті-решт це очікується, і це

Господь із повною впевненістю гарантує для свого народу. Коли Бог заповів 7 днів жити в наметі, тоді хотів показати Ізраїлю

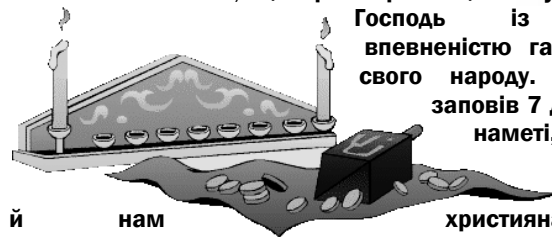
й нам християнам наше істинне сьогодення, положення в цьому світі. Ізраїль мав не забувати Ханаан, і християни також мають не забувати, що хоч перемога й вічне життя повністю гарантоване вірою, але поки народ Божий залишаються мандрівниками в цьому світі до виконання повноти (Євреям 11:13, 1 Петра 1:1).

От що означає: "Я Господь, Бог ваш", вірш 43. Це означає святкувати вічно з Богом, славити Його прекрасне ім'я за всі Його прекрасні справи в нашому житті.

Happy
Purim

Yom Kippur

Молнар Шандор
УСРЦ

Дитячий християнський табір у Сваляві - 2006 рік

Цим літом у мене була чудова можливість побувати у дитячому християнському таборі в невеличкому місті Сваляві. Я поїхала у християнський табір з нетерпіння, оскільки в мене залишились дуже хороші враження ще з минулого року. Слова мізерні, щоб передати красу природи, яка там нас оточувала. Мої емоції щодо табору найкращі. До нас там дуже добре ставились, було дуже багато привітних людей.

Ми приїхали в неділю вечорі, але більшість дітей приїхали в понеділок вранці. Співали різні християнські пісні, вивчали Слово Боже. Пастори вечорами проводили євангелізації на тему „Я є ...”. Ці євангелізації допомогли нам по новому сприймати слова Ісуса Христа, коли Він говорить „Я є ...”. Оскільки кожна алегорія Ісуса Христа містить щось важливе, що вічне життя і прощення гріхів ми маємо виключно через Нього.

У нас була також можливість піти на екскурсії у гори, відвідати Мукачівський замок, покупатися в карпатських термальних водах і в лікувальному басейні. Найбільше мені сподобалось у горах, тому що там було дуже цікаво та гарно. В горах я була вперше і була вражена тим, що побачила це творіння Господнє. В таборі деякі діти хворіли, але ми молилися за них і вони були з Богом. Але не тільки вони, а й усі, хто знаходився у таборі. Там я познайомилась з багатьма дітьми, які тепер стали мені друзями. Я дуже радію цьому, оскільки дуже ціную дружбу.

У табір я їхала з тяжкістю на душі, але коли повернулася, відчувала себе птахом з могутніми крилами, які звуться вірою і легко несуть по життю. Я дякую всім пасторам за уроки, які вони проводили і дякую Богові за те, що Він дав мені таку чудову можливість побувати у таборі. Я вже чекаю наступного літа, щоб знову поїхати туди, зустрітись з друзями.

Владимирова Ольга

Молодіжний табір УЄРЦ

Цього року нам вперше вдалося побувати у християнському таборі на березі моря неподалік м.Очакова. Враження залишилися незабутніми - море, пісок, чисте повітря, сонце, риба і багато розваг. Нам поталанило, адже за весь період відпочинку була гарна погода, вдалося засмагнути, позайматися спортом – ранкова пробіжка, зарядка, купання у морі. Ми спробували багато чого нового, поплавали на кораблі, каталися на «банані», морських гірках.

Особливістю відпочинку цього року для нас стало те, що ми відпочивали разом з молоддю Реформованої Церкви. Саме тут людина може відпочити як фізично, так і духовно. Там забуваєш про все, час ніби зупиняється. В цьому таборі панує любов до Бога і до людей. Чудово складений графік дає можливість гарно проводити час. День починався з молитви, а після сніданку проводили уроки з життєво важливих тем, і в кожній темі обговорювалися «гострі кути». Це виявилось дуже цікавим і не менше потрібним для життя. Проводили їх керівники нашого табору - пастори УЄРЦ – молоді, розумні, освічені люди, з якими можна поговорити на будь-яку тему.

Кожного дня після вечері проводилася євангелізація. Для нас це було нове і цікаве. Під час євангелізації ми співали пісні про Бога, читали Боже Слово – Біблію. Спочатку все прочитане здавалося важким та незрозумілим, та вже після пояснень пастора легко усвідомлюєш суть прочитаного. Після євангелізації були поставлені дуже веселі сценки - КВК від сваяльської молоді. Особливою увагою був наділений пастор зі Степаня - Василь Васильович Пилипенко, який є дуже хорошою, розумною людиною з почуттям гумору.

Насамкінець хочемо висловити подяку Еріці та Славі за надану нам можливість побувати у таборі УЄРЦ і провести з ними відпочинок.

Мирослав та Наташа м.Сваяльда

Літній християнський табір УЄРЦ в Очакові – це вже ДОБРА традиція. Цього року він трошки змінився і став виключно молодіжним, і на мою думку це один з факторів який значно покращив його якісну сторону. Залишилось останнє – збільшити термін, при наїмі, вдвічі! ☺ Я думаю, що висловлюю побажання всієї молоді УЄРЦ, що вже не уявляє свого літнього відпочинку без християнського табору на березі моря.

Сине море зустрічало нас цього року досить привільно, як вже старих знайомих, адже ми сумували за ним та готувалися до зустрічі. Воно, в свою чергу, дарувало нам сонячні дні зі спокійним морем в якому ми могли накопатись та набавитись досхочу, адже розваг на морі вистачало. Маю сказати, що навіть деякі керівники, забувши про свій вік та серйозність, залюбки покатались на «банані». Не відмовлялись вони також від гри в пляжний волейбол чи малий теніс з молоддю.

Особливо приємними були вечори чудового спілкування, які інколи супроводжувались співом улюблених пісень та кумедними історіями з особистого життя. Проводячи таким чином час, ми мали можливість дізнаватись один про одного багато нового та цікавого.

А якщо говорити серйозно, то час дійсно промайнув дуже швидко. Під час ранкових та вечірніх євангелізацій ми могли розмірковувати над істинами Слова Божого. А заняття по групах давали нам можливість висловлювати свої думки з приводу вивченої теми, поставити актуальні питання та почути на них відповідь від керівників чи влаштувати дружню дискусію...

Згадати є що, і хочеться вірити в те, що кожен мав можливість взяти частинку з собою та тримати її в своєму серці якомога довше, адже атмосфера християнського табору – НЕЗАБУТНЯ.

На душі відносно радісно, від приємних спогадів та цікавих зустрічей, та сумно – шкода, що все так швидко промайнуло і попереду рік чекання...

Галина Кириляк, м. Київ

P.S. Зберігайте в своєму серці все те дорогоцінне, що ростить Господь. До зустрічі на молодіжній конференції!

Das ist Сваяльда

Табір - під покровом Всевишнього!

Хвала Господу за це літо, яке ми мали. Наш Господь дав нам чудові миттєвості, які ми мали разом в Реформованих Церквах. Кожного року ми можемо зустрічатися на Синодах, на стратегічних та молодіжних конференціях, а також у християнських таборах. Я дуже радію, що мав можливість бути цього року у двох християнських таборах: місті Свалява - табір для дітей, віком від 11 до 15 років (керівниками якого були студенти семінарії Мирослав Калинич та Шандор Молнар), а також на березі моря, в пансіонаті «Нептун» - для молоді, віком з 15 до 25 років (керівниками якого були пастори Мурза В. та Пилипенко В.). В цих таборах побувало 130 дітей, які навчалися Слову Божому, разом співали, грали в ігри. Не зважаючи на те, що керівникам потрібно було працювати, думаю вони всі відпочивали в радості Божій, що можуть нести дітям Євангелію. Ця радість від того, що УСРЦ стає Церквою, яка через проповідь Слова, молитву та дію Святого Духа вкладає в серця дітей з Недільних шкіл та молодь віру. Ми розуміємо, що не зможемо змінити жодного серця, але ми маємо велике доручення, яке намагаємось виконувати, несучи Добру Новину дітям.

У цих християнських таборах діти мали можливість також і оздоровитися. Наприклад, діти, які відпочивали в Сваляві, їздили на термальні озера, де могли купатися у гарячій воді, яка б'є з самої землі. Молодь, яка була на морі, крім того, що купалася, ще могла добре засмагнути. Але особливим в таборі були нові християнські пісні, які ми могли вивчити разом з нашим керівником музичного служіння Віталія Однолька (Добрий наш Отець Господь дав нам музиканта. Музикант по струнах брям, брям, брям). На мою думку, ми маємо подякувати усім людям, які допомогли організувати та провести ці табори. Але завжди і у всьому подяка Ісусу Христу.

Не зважаючи на втому, яку мали керівники в таборі, напевно, усі залишилися дуже задоволеними. Діти відпочивали, а ми працювали. І так буде завжди. Але не завжди тільки ці керівники. Ми молилися в таборах за наших дітей. Молилися, щоб Ісус був до кінця днів їхнім Спасителем. Він є Ним! Табір для молоді мав тему євангелізації, і ми дуже сподіваємось, що ці молоді хлопці та дівчата зможуть подолати свій сором та страх, і почати проповідувати Добру Звістку про Ісуса у школах, університетах, для своїх батьків, однолітків. Ще ми мріємо, щоб серед цієї молоді вирости ті, хто вестиме вже інших дітей в такі християнські табори, хто щиро бажатиме служити, нести світло до сердець діток. Ми вже бачимо таких молодих людей. Їм не обов'язково закінчувати семінарію чи біблійну школу, їхня школа це віддзеркалення світла Господнього серед людей в щоденному житті (Луки 9:23). Ми можемо направляти їх, але вести може тільки Христос. Молімося за них, щоб вони мали сили для цієї справи, щоб ми не завадили їм у чомусь, щоб їх серце горіло. Нам не потрібно шукати молодих людей для нашої семінарії у інших церквах, як ми це робимо, а навпаки, треба відкривати очі і вкладати свої серця саме в цих молодих людей. Я радію, що знаю їх. В християнських таборах я часто кажу їм: дякую Господу, що маю честь проповідувати для вас. Господь дав нам сили для цього, дав молоді, дав Своє Слово, тож чи варто шукати ще щось? Варто вчитися в інших, але садити та поливати у власних громадах, а їх ріст є в Божих руках.

Ще дозвольте привітати дітей та молодих людей, які з 1 вересня продовжуватимуть навчання. Це не просто, але дуже цікаво?! Теж вчіть і нас (пасторів, пресвітерів, членів громад), як краще приймати вас, як духовно рости з вами в Тіло Христове, як служити одне одному. В таборах ми могли бачити це від вас.

Табори 2006 року були під покровом Всевишнього! Ми всі були в Його тіні! Наша подяка за все Богові Отцеві, Синові і Святому Духові.

P.S. Прочитайте Псалом 90 (91) «Хто живе під покровом Всевишнього», а потім закрийте очі і в серці своєму прошепочіть Господу вдячність.

Пилипенко В.В., пастор УСРЦ

- ❖ Святкування Дня незалежності України розпочалося 24 серпня з молитви в Софійському соборі Києва за участю президента Віктора Ющенка, прем'єр-міністра Віктора Януковича і голови Верховної Ради Олександра Мороза. Про це повідомив радник президента Маркіан Лубківський. Він підкреслив, що молитва за Україну в Софійському соборі відбулася за участю керівників християнських церков, які входять до Всеукраїнської ради церков і інших релігійних організацій.
- ❖ Молдавська влада звинувачує організаторів баптистських дитячих літніх таборів у недотриманні санітарних норм та у тім, що баптисти створюють небезпеку поширення в республіці епідемій. Як відзначає кореспондент служби новин "Форуму 18" Фелікс Корли, громади Ради Церков євангельських християн-баптистів, які відмовляються реєструватися в органах влади, вже давно терплять гоніння з боку молдавських чиновників.
- ❖ У комітеті по справах релігії Узбекистану спростовують чутки про те, що в республіці існує заборона на християнську літературу.
- ❖ Співачці Мадонні потрібна духовна допомога, вважають у Московському патріархаті. Православним християнам нічого йти на концерт співачки Мадонни – заявила церква.
- ❖ У Москві відбулася виставка фотографій з бездомними дітьми. Роздавши фотоапарати безпритульним, бельгійськ Йорг Диркс сподівався побачити темні сторони їхнього життя, але одержав зовсім інше...
- ❖ Англійка 30 років «відлякувала» Свідків Єгови з допомогою собаки та почуття гумору. Джин Гроувс тримала в себе на хвіртці табличку з написом "Мої пси не люблять свідків Єгови".
- ❖ Головний бухгалтер Московської Патріархії порівнює доходи церкви з оборотом середньої московської фірми. Наталя Дерюжкіна назвала "міфом" думки про надзвичайні доходи й прибуток Російської Православної Церкви.
- ❖ У молодіжному фестивалі "Браття", який відбувся у підмосковному Можайську, взяли участь кілька сотень активістів православно-патріотичних організацій з Росії, України й Білорусії. "Лідери православної молоді Білорусії й України заявляли, що приїхали до братів з Росії, щоб зміцнити єдність Російської православної церкви, сказати про неприпустимість відділення від її українських і білоруських спархій, створити діяльне ядро активних православних молодих людей", - розповів К.Фролов.
- ❖ Українська Православна Церква звинувачує Київську міськкадінастріацію в підтримці сект. Приводом для заяви стала реєстрація трьох нових релігійних громад у Святошинському й Соломенському районах Києва.
- ❖ Футбольний клуб "Москва" офіційно зарахував на посаду чаклуна людину по імені Броніслав, повідомляє "Комсомольська Правда".
- ❖ 800 Православних видань для Росії – занадто мало, вважає головний редактор журналу «Фома».

Неслухняний Марко

Думача сторінка

Марко завжди запізнався до школи. Коли вже всі діти сиділи, і стояла вчителька – тоді з'являвся Марко. Всі діти починали сміятися:

– О, вже можна починати урок – з'явився наш Марко! Марко сміявся разом із ними. Але сьогодні йому було не до сміху. Мама йому дуже суворо наказала прийти додому після школи.

Після школи Марко про це забув. Він тільки пам'ятав, що весь клас їде на екскурсію. Марко зустрів Юрка, і вони пішли на озеро жбурляти камінці у воду. Камінець падав усе далі й далі, і раптом Марко пригадав, що мама йому наказала. Він побіг додому. Мама зустріла його і суворо запитала:

– Де ти затримався?

– У школі. Вчителька затримала, – червоніючи, відповів Марко.

– Все, треба діяти.

Мама зачинила двері і пішла до іншої кімнати. Марко дуже розсердився і ще раз відчинив і зачинив двері з такою силою, що вони аж грюкнули.

“Що це означає – діяти? Що вона буде робити?”

Знову зайшла мама і сказала:

– Ось, я все приготувала, щоб ти їхав на екскурсію. Тут і їжа, і одяг. Але цього не буде. На екскурсію ти не поїдеш.

– Як? Як? Не можна підводити друзів! Я всім сказав, що я їду!

– Так не можна. Не можна підводити друзів, не можна підводити батьків. Я бачу, що в мене росте ледачий, поганий син. Чи ти можеш сказати, чому ти так поступаєш з нами? Ти повинен був занести бабусі ліки. Ти повинен був зробити те, що обіцяв татові. А часу вже немає. Ти сам себе покарав! Це ти дуже не добре робиш! Від сьогодні я буду тебе карати!

– Карати, карати! – закрив за собою двері Марко. Він сів до столу. Йому не було чого робити. Він знав, що всі хлопці зібралися, і вони знову сміються, бо думають, що він запізнюється. Чекають. Чекають усі, о як соромно!

Він почав читати. Читав він довго. Бог покарав когось Ілію за те, що він дозволяв своїм дітям робити непристойні речі. О, як страшно! Бог покарав його синів, і Ілій теж раптово помер.

Він почав згадувати, що йому тато звелів зробити. Нарешті пригадав і пішов робити. Треба було змастити велосипед і накачати шини.

Потім він прийшов до мами і сказав:

– Мамо, ще не пізно. Якщо я поганий син, то я постараюсь стати кращим. Вибач мені.

Мама сказала:

– Добре, іди працюй далі. Хоч би тато не розсердився на тебе!

Коли прийшов з роботи тато і побачив, що Марко зробив усе, що йому доручили, тато сказав:

– Марку, я маю надію, що у нас виросте добрий син. І Бог нас, як Ілію, не битиме через тебе. Щоправда, ти не знаєш, хто такий Ілія.

– Тату, я знаю, я читав. Саме на тому місці була розгорнута Біблія. Я постараюсь, аби ні мене, ні вас не карав Бог.

Як ти можеш стати дитям Божим?

За допомогою коду ти довідаєшся, що говорить про це Біблія

1 3 18 9 13 ' 21 15 11 15 4 15

16 17 8 11 14 23 12 8 ' 10 13

3 12 1 5 20 5 1 12 15

5 9 19 22 13 8 2 15 7 8 13 8

18 19 1 19 8 ' 19 8 13 ' 21 15

3 9 17 23 19 22 20 11 13 6 14 14 23

11 15 4 15 ' 9 3 1 14 1

1.12

А	Б	В	Г	Д	Е	Ж	И	І	Ї	Й	Л	М	Н	О	П	Р	С	Т	У	Щ	Ь	Я
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23

Заверши вірш, додаючи чи віднімаючи кількість букв під кожною рисою.

А Б В Г Д Е Е Ж З И І Й К Л М Н О П Р С Т У Ф Х Ц Ч Ш Щ Ъ Ю Я

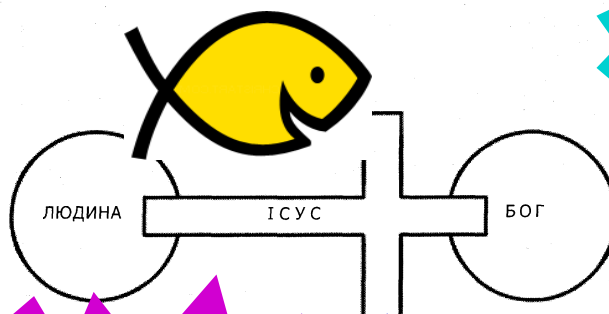
з+2 н+4 ч-4 р+1 промовляє до нього: “Я -

г+2 с-3 п+1 т-4 а+3 в-2 ' і л+4 н+3 д-5 е-4 в+3 г-3 '

і е+1 і-2 р+2 х-3 ю+1 . До л+3 х-3 х+1 ч+5 л+2 з-3

л+4 х-5 е+4 т+3 т-4 е-2 е+3 л+7 я-2 ніхто, якщо не

т+5 а+6 х-5 д+1 й-4 к+2 г+3 т-5 и-4 ” Івана 14.6

РІВНЕ	СВАЛЯВА
Богослужіння проходить: вул. Пересопницька, 200 Неділя о 10 год. Тел. (0362) 226-777	Богослужіння: Неділя о 13 год. вул. Ломоносова 14 Тел. (03133) 7 - 30 - 61
СТЕПАНЬ	КИЇВ
Богослужіння: Неділя о 13 год. вул. Олени Теліги 27 Тел: (03655) 4 - 11 - 77	Богослужіння: (Правий берег) Неділя о 14 год. кінотеатр „Салют” тел. 525 - 46 - 20 Богослужіння: (Лівий берег) Неділя о 11 год. просп. Лісовий 12 Тел. 524 - 68 - 14
РІДНА УКРАЇНКА	ТАВРІЙСЬКЕ
Богослужіння: Неділя 14 год. медичний пункт Тел. (05539) 3 - 32 - 58	Богослужіння: Неділя 10 год. Музична школа Тел. (05539) 4-32-39
ЗАКАРПАТСЬКА РЕФОРМАТСЬКА ЦЕРКВА	Богослужіння на українській мові є в:
УЖГОРОД Богослужіння: Неділя 10.00 Пл. Жупанатська 4,	Мукачеве - вул. Духновича 72 о 16.00 Перечин, Вишкове, Білки.
ЄВ. ПРЕСВІТЕРІАНСЬКА ЦЕРКВА УКРАЇНИ	
м. Одеса тел. (0482) 37-15-19 м. Київ тел. (044) 246-75-76 м. Херсон тел. (0552) 22-54-35 м. Черкаси тел. (0472) 64-45-13	м. Миколаїв тел. (0512) 43-05-16 м. Ізмаїл вул. Кірова 14 м. Белгород - Дністровський тел. (04849) 22-397 м. Харків вул. Артема 38

Технічний редактор: Мурза Еріка
 Члени редакції: Мурза В.,
 Пилипенко В., Молнар Ш..
 НАША АДРЕСА:
 89300 Україна, Закарпатська обл.,
 м. Свалява, вул. Визволення 164 / 1
 Телефон редакції: 7 30 81
 E-mail: murza@UEPC.svl.uzhgorod.ua

 Тираж видання: 1000 примірників.
 Періодичність – раз у два місяці.
 Газета розповсюджується за пожертви.

Степань (Рівненська обл.)

УЄРЦ смт. Степань хоче привітати всіх дітей та їх батьків з початком навчального року. Ми раді, що наші діти, особливо з Недільної школи та молоді, змогли цього літа навчатися Слову Божому не лише в церкві, і в християнських таборах. Ми дякуємо Господу за таку можливість, а також людям, хто готував та проводив ці табори, - брату Мирославу Калиничу та пастору В'ячеславу Мурзі.

Наша громада продовжує зводити будинок для церковних служінь. До зими плануємо накрити його дахом та повставляти вікна і двері. Хочемо також подякувати брату Йосу Колайну та громадам УЄРЦ з Сваляви та Києва (лівий берег) за фінансову допомогу будівництва.

Наша молодь мала змогу зустрітися з сестрою з Великої Британії, яка розповіла про те, як Господь простив її гріхи, а також про своє служіння Господу. Ця жінка мала при собі хрест, і після розповіді давала всім, хто визнає свої гріхи перед Господом, підписатися на тому хресті. Цей дерев'яний хрест було перефарбовано вже багато разів. Люди, які слухають цю історію, часто не можуть стримати сліз.

Наша громада знову відчуває певний сум, адже двоє наших молодих людей їдуть від нас. Інна Тимошук та Марія Ширко поступили у вищі навчальні заклади. Звичайно, ми вдячні Господу за те, що вони будуть навчатися, але ми будемо сумувати за цими сестрами. Хочемо побажати нашим дітям та всім студентам, щоб вони своїм навчанням прославляли Господа у новому навчальному році. Особливо, щоб наші студенти вузів пам'ятали, що вони реформати, ті, хто в усіх аспектах життя покладається на Господа, і які знають, що їх знання, дані їм, щоб могли слугувати у світі для інших в Ім'я Ісуса Христа. Господніх благословень усім вам.

Рівне

Громада УЄРЦ Рівне по милості Господній далі живе та розвивається. У літній період ми зустрічалися на усіх служіннях і радіємо, що люди хочуть чути Слово Боже. Далі ведеться робота Церковної Ради, проводяться звіти перед громадою та стратегічні засідання. Скажімо, на даний час розробляється питання відкриття у Рівному Біблійного коледжу з наступного року або через рік. У даному коледжі ми бажали навчати студентів Слову Божому, історії Церкви та християнській етиці. Для нас важливо думати про майбутнє Церкви, адже ми відчуваємо потребу у майбутніх пресвітерах, дяконах, місіонерах, вчителів Недільних шкіл для нашого регіону. У даному проєкті бере участь також громада з Степаня. Вже створена робоча група по підготовці та формуванню планів навчання. Ми будемо інформувати Синод про цей проєкт.

Наша громада хоче привітати всіх зі святом Незалежності України. Для нас важливо, що ми народилися на цій землі і маємо жити тут так, щоб віддавати хвалу Господу в нашому житті. Живімо усі по Божому, як сказано в 1 Петра 4:7–11.

Свалява (Закарпатська обл.)

Слава Господу за Його допомогу і підтримку у нашому служінні Богу. Оскільки в літній період ми не мали можливості розпочинати якісь нові євангелізаційні проєкти, тому з Божою підтримкою плануємо розпочинати з вересня. Громада мала змогу приймати дітей у християнському таборі при церкві не лише від УЄРЦ, але також дітей з Білорусі, які перебували тут три тижні. Далі просимо Божої підтримки у роботі християнської бібліотеки, радіо та касетної місії, розповсюдження проповідей. З вересня частина нашої молодіжної групи, яка навчається у вузах, поїде на навчання, зокрема це Женя Кисилиця та Шоні Тенкач. Ми молимося, щоб їхнє навчання було на славу Богу. Молимося також, щоб і надалі все наше служіння для Господа приносило плоди.

Таврійське та Рідна Українка (Херсонська обл.)

У нашій громаді все йде у звичайному режимі. Активність людей, які відвідують богослужіння, як це завжди літом у нас буває, падає. Пробуємо працювати над ти, щоб розвивати і покращувати ті служіння, які у нас є. Працюємо також із молоддю через футбольну місію. З дітьми Недільної школи виготовляємо ляльки для лялькового театру, щоб у майбутньому могли у дитячому садку чи у школі I-IV класів проводити вистави на біблійні теми.

Київ (лівобережна громада)

У нашій громаді дуже актуальною темою стали духовні дари в житті віруючих. Ми, як реформати, дуже мало говоримо про це і складається враження, що у нас немає духовних дарів, цим самим викликаємо звинувачення інших, нібито ми не жива церква. Щоправда, ми вважаємо, що багато хто зловживає тими духовними дарами і використовує їх не так, як про це йдеться у Біблії. З одного боку, в Біблії немає таких місць, які б вказували, що дари, описані Павлом, припинилися, але також немає таких віршів, які вказують, що ці дари завжди в точності будуть супроводжувати віруючих. У таких дискусіях ми прийшли до висновку, що потрібно більше і глибше обговорити цю тему, адже сатана часто використовує такі важкі для розуміння теми для руйнування єдності й любові серед віруючих.

Київ (правобережна громада)

Слава Богові, життя громади триває по милості Творця. Цього літа з братерським візитом нас відвідав і проповідував в обох Київських громадах Ян Веркман. Звичайно, це підбадьорює нас, ми знаємо, що за нас моляться наші друзі як на Україні, так і в інших державах. Зміцнюються і зростають у вірі брат та сестри, які прийняли у травні конфірмацію. Дякувати Богові, у нас є люди, які бажають публічно визнати свою віру в Господа Ісуса, і таким чином ми плануємо відкрити з вересня групу по вивченню Гейдельберзького катехізису. Особливу подяку хочеться сказати Прокопишину Г.В. та В'ячеславу Мурзі, які переклали книгу Д. Фіншера, це дуже велика допомога для підготовки людей до вступу у члени громади. Ця чудова книга допомагає всім нам краще зрозуміти доктрини Реформації. Також наші діти, відвідавши табір у Сваляві, приймали сповнені духовних сил і бадьорості. Велика подяка усім, хто дбав про цей табір. Наші студенти готуються до занять у семінарії, плануємо євангелізацію, а також з осені розпочати молодіжні зібрання. Моліться, щоб Господь зміцнив нас та примножив нашу громаду.